

Голодомор 1932-33 рр. Памятаймо.

Щорічно в Україні в четверту суботу відзначається День пам'яті жертв Голодомору.

XX століття для України позначене печаттю війни, голодомору, геноциду, каторжної селянської праці за мізерні трудовні, репресіями і цілковитим безправ'ям. Ці події вже вписані в підручники історії. Але за сухими фактами стоять долі мільйонів українців. Сьогодні опубліковані факти, документи, телеграми з Кремля, які свідчать про злочин проти українського народу, заплановане його винищення внаслідок штучного голоду та жорстоких репресій.

Коли у знелюднені Голодомором українські села заселяли колгоспників з Росії та Білорусі – а це більше 21-ї тисячі родин – то переселенців звільняли від податків на 3 роки, давали корову або коня та будинки, ремонт у яких мали робити місцеві колгоспи. Але в тих хатах стояв страшний запах і лишилися трупи зотлілих від голоду людей.

Постгеноцидний синдром значно вплинув на формування ментальності української нації, яка до великого Голодомору була одним зі стовпів імперії, а після стала жити за принципами підкорення, заниження власних можливостей, розуму, гідності та боятися бути проти.

За будь-яких умов пам'ятаймо – треба бути Українцями, бути сильними духом і мудрими, пам'ятати минуле, але не „прокуняти свій великий час”, — як сказав Василь Симоненко.